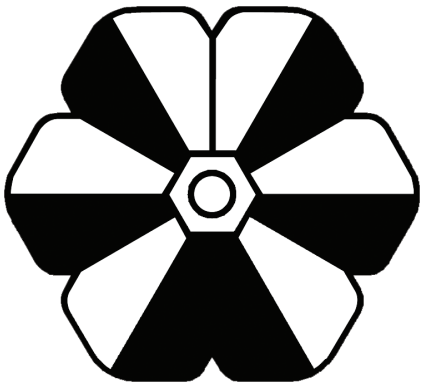

WUORIKAUTISET IV / 2012

Heimoi!

Syksy on kääntynyt jo talven puolelle ja kohta joulupukki tulee kolkuttelemaan ovelle! Syksy sujui varsin nopeasti vuosijuhlien järkkäilemisessä ja tulihan tässä käytyä ahkerasti excursioilla ja kaikenmaailman pippaloissa, unohtamatta tietenkään itse opiskelua. Vielä on edessä killan pikkujoulut, jossa nähdään onko uudesta raadista mihinkään!

Raativuosi alkaa pistelemään viimeisiään ja Wuorikautisten päätoimittaja-urani alkaa tulemaan päätökseen. Kuitenkaan, arwon lukijat, tämä ei ole minun viimeinen tuotokseni, vaan alkuvuodesta 2013 päätän tämän huikean urani ja jatkan rivitoimittajana tästä lähtien. Harvemmin voi sanoa, että toimii ensin päätoimittajana kuin "rivitoimittajana". Päätin kuitenkin aloittaa suoraan huipulta, enkä kadu päätöstäni lainkaan. :D

Toivottavasti olette nauttineet täysin rinnoin kuluneesta syksystä. Kohta onkin taas se aika vuodesta, jolloin on hyvä ladata akkunsu täyteen kevättä varten - nimittäin joululoma, jolloin ei tarvitse miettiä tulevia tenttejä tai deadlineja.

Jeppadee,

Aj

PÄÄÄKIRJOITUS

Päätoimittaja:

Arijussi Väänänen

Toimittajat:

Sini Anntila
Petteri Halli
Iita Kejonen
Tapio Koukkari
Maria Leikola
Jussi Leinonen
Inka Mäkinen
Jyry Niskala
Olli Penttilä
Salla Rantamäki
Juhani Wallenius
Kim Kavander

Kiitokset:

Raati 2012
Sipi Seisko

Julkaisija:

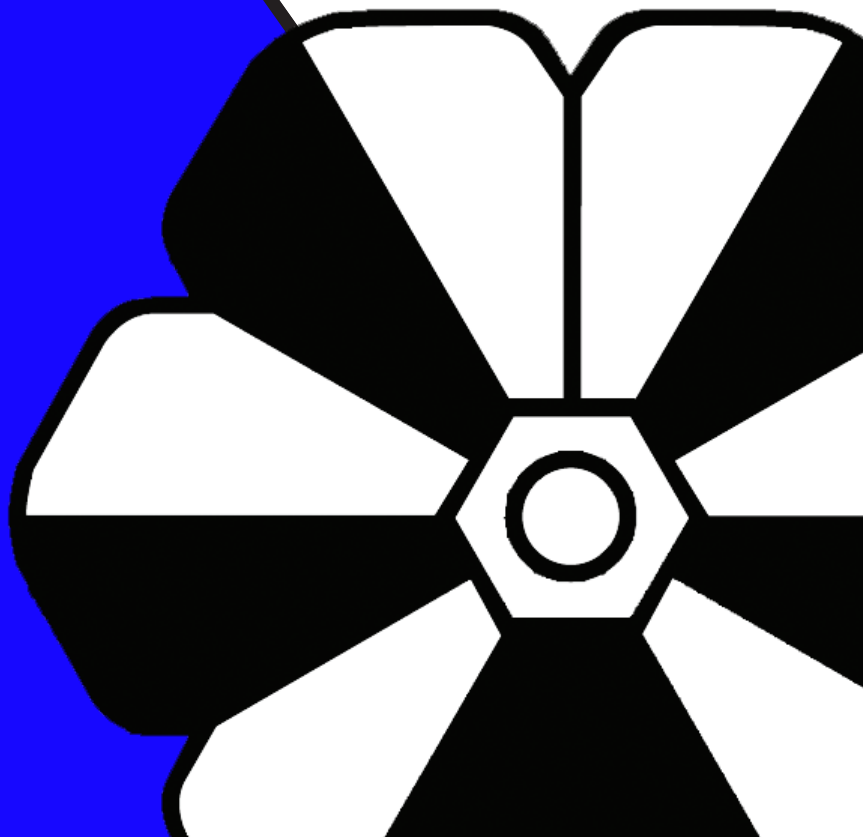
Wuorikautiset
Vuorimieskilta ry
Vuorimiehentie 2
02150 Espoo

Painettu:

Redfina

- 02.....Pääkirjoitus & toimitus
03.....Sisällys
04.....Puhiksen pöhinät
05.....Fuksiväapelillä on asiaa!
06.....ISOvastaavan pärinät
07.....Fuksieksku rajalle
09.....Vanhojen excursio Harjavallan Suurteollisuuspuistoon
11.....Olethan kuullut?
12.....Vuorimieskillan haikuvuosi
14.....5-4-3-2-1-0
16.....”Mulla on isompi ku sulla”
18.....Like a boss!
20.....Geprot on parhaat
22.....Talvivaara case
24.....Kuin kaksi marjaa
24.....Pikkujoulu BINGO!

!SISÄLLYS!

Puhiksen pöhinät

Hyvää syystalvea!

Kaikki fuksitkin sen jo lokakuun päättäneen koitoksensa jälkeen tietävät: Vuorimieskilta täytti tänä vuonna 65 vuotta, huh! ;) Sitä kannattaa juhlia. Vuosijuhlaamme vietetään perinteisesti viimeisenä marraskuun perjantaina. Kun tätä kirjoitan, eivät juhlat vielä ole ohi, joten filikset ovat: jännittävää, mahtavaa!

Syksy on ollut kiireinen - ja aika harmaa myös. Sitä vastaan voi taistella vaikkapa vilkasukilla, kahvilla ja sinisillä pöksyillä. Jos sitä valkeaaataa jouluuuaa sitten odottelisi. Vaikkei talvi vielä olekaan näyttäytynyt todellisessa tuiverruksessaan, heitin ainakin itse myös talvitakkini niskaan jo monia viikkoja sitten. Enpä tiedä, miten siitä oikeasta talvesta (jos sellainen tulee enää tänä maailmanlopun vuonna) siis selviää.

Vaalikokous oli tehokkaan mukava ja toisin päin. Suuret onnitteluni seuraavalle puheenjohtajalle Ted Nuorivaaralle sekä uudelle, innokkaalle lukkarille Miikka Marjakoskelle.

Tsemppiä kaikille pimenevän talven iltoihin ja kylmähorrosta vastaan taistelemiseen.

P.S. Bonuksena kuva keväältä 2010, jolloin minä olin fuksi. :)

Puhiksenne,

Jenni

Fuksivääpelillä

on asiaa

Hola!

Paljon jännittävyksiä on tapahtunut, kun syksy on edennyt kohti kaamosta. On ollut erittäin ilahduttavaa huomata kuinka hämmentyneet pikku-fuksit ovat ottaneet ensimmäisiä harppauksia kohti teekkariutta sekä tutustuneet opiskelijatovereihinsa myös vuosikurssien yli.

Syksyn tärkein koitos fukseille on perinteisesti Unto Kuhmujen palautus sekä siitä seurannut Koeporaus. Unto Kuhmuja täyteltiin kiitettävän täsmällisesti ja hämmäntävän korkealla laadulla. Välillä oli todella vaikeata löytää "pakollista" huomautettavaa. Oli iloa lukea hakemuksia ja ihailia näyttäviä kuvia. Piristite tosiaan raadin sateista syysiltaa!

Koeporaus sujui sen suurimmista ongelmia, mutta itse vääpelin pitäisi varmasti käydä K1-matematiikka uudestaan, jotta saisi laskut oikein :) Köysilaskeutumista monet kauhistelivat, mutta saivat samalla onnistumisen elämyksiä. Itse porauksessa tunnelma oli sille kuuluvan arvokasta ja kaikki paikalle fuksit ansaitsivat tittelin Vuorimies. Hienoa!

Tällä hetkellä saatiin museokierrokset päätökseen ja monet fuksit oppivat aika-moisen läjän uutta infoa teekkariudesta. Kohta koittaa Vuosijuhlat ja legendaarinen 5-kiltaristeily! En malta odottaa.

MaikL

Fuksivääpeli

ISOvastaavan

pärinät

PÖÖ kaikille tasapuolisesti!

Syksy on jo pitkällä, tai ny voidaanki puhua jo melkeen talvesta. Vaikka lunta ei oo vielä maassa, niin kuitenkin kaikille meille yhteistä on, että odotetaan lomaa kuin kuuta nousevaksi!

Kuukauden hermoloman alkamiseen on noin kuukausi aikaa (kun nyt kirjoitan tätä), mutta hyvää kannattaa odottaa. Veikkaan, että ainakin itsellä ensimmäinen reaktio kun loma alkaa on, että missä on kaikki kouluhommat, joita pitäis pallit vaahdossa puskea menemään? Missä ovat kaikkien kaipaamat klo.23.59 DL:t ja selkkarit, jotka palautuvat aina bumerangina takaisin kun niitä yrittää saada läpi?

Homma on nyt niin, että varsinkin fukseille suosittelen ihan vain teidän mielenterveytenne vuoksi päästämään irti kaikesta kouluun liittyvästä, vaikka joillekin teistä se saattaa olla jo vaikeaa. Jouluku on aikaa, jolloin saa vihdoon rentoutua ja ottaa vähäsen aikaa itselleen. Itse ainakin aion mennä äidin luokke Lahteen ottamaan kuppia (LUE juomaan glögiä) ja nauttimaan joulurauhasta. Muistakaa tekin lepuuttaa aivojanne ja maksaanne lomalla, jotta tammikuun puolessa välissä jaksaa jatkaa puskemista.

PS: Kohta on 5-Kiltaristeily, moikataan kun tavataan!

Terveisin häkellyttävä ISOvastaava Sipi Lahest

Fuksieksku

rajalle

Jälleen kerran oli tiedossa se aika vuodesta, jolloin uudet fuksipalleroiset pääsivät näkemään käytännössä yhtä alamme suurista työnantajista. Tällä kertaa eksursio suuntasi Suomen susirajalle, nimittäin Imatran Ovakolle. Tällä kertaa fuksit eivät nähneet Koverharin mahtavaa masuunia, mutta pääsivät nauttimaan valokaariuunen lämmöstä.

Aamu “valkeni” sateisena Otaniemen yllä tiistaina 16.10.2012, kun vuorifuksit, raati ja muutama ISO tai ISO:n mielinen hakeutuivat Materiaalitekniikan laitoksen pihamaalle. Bussi oli viimeistä paikkaa vaille täysi, kun pyörät lähtivät liikkeelle klo 07.10. Unihiekat vielä silmissään, moni matkustaja nukahti ennen ensimmäistä kehää.

Aamupala oli jäänyt muutamalta syömättä, mutta onneksi killan lukkari Ned Tuorivaara oli varautunut paahtoleipien, munien, pekonin ja juuston muodossa. Mukana hänellä oli myös vanha kunnon retkikeitin aka iPhone. Luuriin pistettiin video pyörimään ja siinä näytöllä pystyi hyvin paistamaan kaikille nälkäisille aamupala-toastit. Entiselle emännälle ‘10 ei riittänyt leipiä, joten hänen piti tyytyä nuolemaan iPhoneen näyttö puhtaaksi pekonirasvasta...

Kellon lyödessä 09.00 pysähdyimme ABC:lle. Hesburgerin antimet silmissä kiiluen rien-simme bussista sisälle saadaksemme vain huomata, että burger-puoli avautuisi vasta tuntia myöhemmin. Hätä ei silti ollut tämän näköinen, sillä seurueessa oli henkilöitä, joilla on kattava pikaruola-alan kokemus. 35 minuutin tauko riitti vallan hyvin oma-aloitteiseen burgereiden kokkailuun Hesburgerin keittiössä ja kiltalaiset kiittivät! Maksuksi raaka-aineista jätimme tiskille viime lehden teosta yli jääneitä yhden jenin kolikoita, yhden kiltapi-pon sekä muutaman lounaslipun Kasperiin.

Kun matka jatkui, oli raati järjestänyt bus-simatkalle murhamysteerin. Tietämättömille tiedoksi: tällainen leikki toimii niin, että raatilaiset näyttelivät tiettyjä henkilöitä, joilla oli erilaisia alibeja yms. Muiden kiltalaisten tehtävä oli selvittää, kuka heistä oli murhan-nut “kokin” esittämällä kysymyksiä ja tutki-malla erilaisia todistusaineistoja. Killan sihteeri oli kuitenkin kipeänä, joten fuksien joukosta arvottiin eräs erittäin hyväkuntoinen yksilö esittämään puutarhurin serkkua. Fuksi suoriu-tui tehtävästään kuin raatilainen konsanaan ja loppujen lopuksi kokin murhaajaksi selvisi itse puutrhuri, jota esitti kiltamme puheenjohtaja.

Ekskursion ohjelma alkoi lounaalla tehtaan ruokalassa, jossa onnekkaimmat saivat kuunnella Phoben kalajuttuja. Ilmeisesti Vuoksa on erinomainen kalajoki, josta nousee niin kuhaa kuin miekkakalojakin. Myös lounaalla tarjoillut karhun ulkofilepihvit olivat isäntäparimme käsialaa. Paljain käsin tietysti paininut metsän kuninkaat kumoon ja Johanna sitten loihti niistä meille lounaan. Kiitos sinne puolen karhurajaa!

Seuraavaksi oli vuorossa kalvosulkeiset, jotka ihan oikeasti piti aloittaa sinätuubi-videolla Rammstein - Ich Will (Pooh Version), mutta teknisten vaikeuksien takia menimme suoraan esityksiin. Kalvosulkeiset olivat erittäin fuksiystävälliset. Ensin esittäytyi selvästikin erittäin pätevä sateentekijä Martti, joka ilmeisesti oli rakentanut koko tehtaan, (paitsi tietysti ne osat, jotka oli huonosti tehty). Sitten käytiin läpi Ovako-konsernin perusasioita, joista jatkettiin havainnollistaviin pienoismalleihin tehtaan tuotannosta. Esittelytilassa oli toimintakelpoinen pienoys-valokaariuuni, jonka toimintaperiaatetta pääsimme kokeilemaan sulattamalla siinä kymmenen kilon panoksen romua. Siitä sitten valettiin jokaiselle pienen pieni teelmä :)

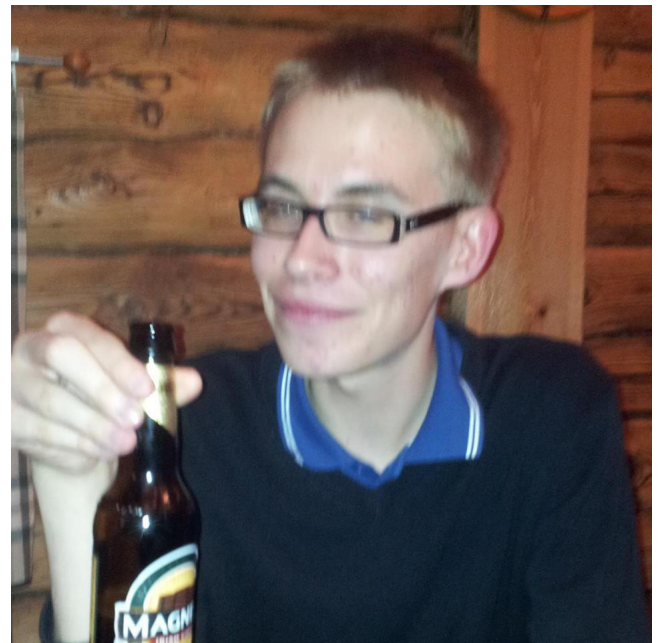

“Tukka hyvin, näkyys kello?”
Tuleva Teräsruchtinas Ise

Tehdaskierroksella oli vipinää ja vilskettä. Tuotanto pyöri täysillä ja eräässä kohdassa oli tilanne päällä niin pahasti, että myös ekskui-eraiden piti tarttua happipilliin ja peitesäkkiin, jotta tuotanto ei vain pysähtyisi! Tilanteesta selvittiin kuitenkin kunnialla, olimmehan jo käytännössä ammattilaisia pienoismallin käytön jälkeen! Tästä fuksit saavat heti pientä etulyöntiasemaa ensi kesän kesätyöhakuun.

Tehdaskierroksen jälkeen oli illanvieron aika. Sitä vietettiin Ovakon omalla kesänviettopaikalla Rajamäessä, missä oli sauna jo lämpimänä. Samankokoisissa saunoissa oli kuitenkin enemmän tilaa naisten puolella. Jostain syystä. Osa saunojista kävi jopa uimassa lokakuuisessa järvivedessä, eikä se kuulemma edes ollut niihin kylmää. Sitten oli mukava illallinen ja lopuksi oli ohjelmassa tietokilpailu, jossa pääsivät IE'11 loistamaan terästietoudellaan ja voittivat juomapullot!

Jäljellä oli siis enää kotimatka, jolle saimme hieman evästä illanviettopaikalta. Matkan aikana laulettiin paljon ja Intian kuu kesti harvinaisen kauan. Propsit niille fukseille, jotka vetivät säikeistöjä :)

Jatkotunnelmissa

Vanhojen excursio

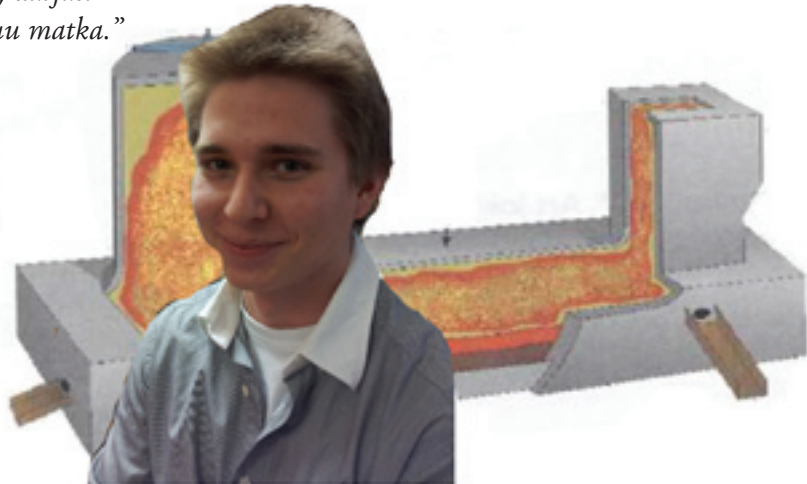
Harjavallan Suurteollisuuspuistoon

Aina palvelualtis OLTABus odotti kuskeineen jo malttamattomana lafkan pihalla keula käännettynä kohti Satakuntaa. Matkaan lähdettiin klo 8:00 hujakoilla lafkan pihalta. Excursiomestarin mukaan ajomatka Harjavaltaan kestäisi kolmisen tuntia. Tämä tosin aiheutti pienoista hämmennystä, kun excursiomes-tari itse oli jättäytynyt pois kyydistä vedoten työpaineisiin. Vanhana satakuntalaisena voin toki kyllä sanoa, että on sieltä ”Luutakommunisti” tultu alle kahdessa tunnissa Espooseen, mutta ehkä tie vetää huonommin toiseen suuntaan. Tai siten se johtui kakkostiellä lisääntyneistä peltipoliiseista. Myös talvinopeuksilla saattoi olla oma osuutensa asiassa. Joka tapauksessa perille Norilsk Nickelin vieraaksi päästiin yhden pysähdyksen taktiikalla hiukan ennen puoltapäivää.

Perillä Norilskin uudessa, vasta 2008 valmistuneessa toimistorakennuksessa meitä odottivat perinteiset kalvosulkeiset sekä ruokailu. Yritysesittely ei oikeastaan eronnut mitenkään parin vuoden takaisesta kalvorallista, pari lisävuotta oli lisätty taulukoihin tuotannosta ja päästöarvoista. Silti hyvinkin mielenkiintoinen yritysesittely teki vaikutuksensa jopa takapenkin konkariin. Norilsk Nickel kykenee edelleen puolittamaan ympäristöviranomaisten puolittamat päästöarvot. Varsinaisen tehdaskierroksen eroavaisuus viimekertaiseen oli se, että hajut eivät olleet yhtä pahoja tällä kertaa. Saattoiko sitten syynä olla turtuminen rahan hajuun jo toissavuonna kesätöiden merkeissä, sillä vierustoveri kovasti kyseli nassea. Eivät ne hajut nyt niin kamalia olleet. Tehdaskierros oli muutenkin todella antoisa. Monet näkivät metalliuttoa toiminnassa.

Tehdasalueelle pääsyä odotellessamme takapenkillä vanhojen partojen toimesta improvisoitiin:

*”On meillä hauska setä, nyt bussikuskina. Kas näin kaatuu portti.
On meillä hauska setä, nyt bussikuskina. Kas näin syttyy bussi.
On meillä hauska setä, nyt bussikuskina. Kas näin suuttuu kuski.
On meillä hauska setä, nyt bussikuskina. Kas näin nousee pullo.
On meillä hauska setä, nyt bussikuskina. Kas näin humaltuu kuski.
On meillä hauska setä, nyt bussikuskina. Kas näin puhalluttaa poliisi.
On meillä hauska setä, nyt bussikuskina. Kas näin löytyy lahjus.
On meillä hauska setä, nyt bussikuskina. Kas näin jatkuu matka.”*

Minä ja LSU

BoHalle saavuttuamme Venäläisten takit yllämme saimme heti lämpimän vastaanoton. Kahvipöytä oli valmiina odottamassa mahtavine antimineen. Yritysesittely oli meille vanhoille konkareille jo sen verran tuttu, että prosessikaaviokin kerrattiin oikein tunteella. Lisäksi BoHan propagandaedustaja ylpeänä kertoi, että heidän kipsisakka-altaansa pitää vedet sisällään. Lyhyehkön (2 h) kalvorallin jälkeen lähdimme kiertelemään pitkin sulattoa. Jakauduimme kahteen ryhmään joista toinen kiersi prosessin myötäpäivään ja toinen vastapäivään. Toinen porukka pääsi käymään rikkihappotehtaallakin asti, tosin vain valvomossa. Myös keskusvalvomossa päästiin käymään. Varsinaisesti sulaton puolella emme vierailleet, mutta silti eräs mukana ollut toveri onnistui ottamaan itsestään kuvan CuLSUn kanssa.

Illanvietto tapahtui BoHan kerhohuoneella, jossa tarjoilut olivat ylitsevuotavat. Ruokaa löytyi vaikka muille jakaa ja juotava ei loppunut aivan heti kesken. Siinä sitten iltaa istuessa ja isäntäväkeä kesätyöpaikoista tentatessa aika kului kuin siivillä ja kohta olikin aika lähteä takaisin maakuntamatkailulle kohti Otaniemeä. Matka oli pitkä, niin kuin kauas yleensä on.

Eero, sä saat potkut!

By:
Speedy Gonzales

Olethan kuullut?

Olethan kuullut siitä pariskunnasta, joka oli aina onnellinen. Heillä oli varallisuutta, kauneutta ja pelkkiä onnellisia päiviä. He eivät koskaan riidelleet vaan olivat korviaan myöten rakastuneita vielä vuosikymmenien yhdessäolon jälkeen. Heidän kauniit lapsensa kasvoivat älykkäiksi ja menestyneiksi. Joka päivä he yllättivät toisensa iloisesti eikä kukaan voinut kuvitella olevansa onnellisempi kuin he. Etkö itsekkin haluaisi tällaisen elämän? Tiedätkö heidän onnensa salaisuuden? Tiedätkö mitä he sanoivat toisilleen joka ilta rakastellessaan intohimoisesti takkatulen räiskyessä? He sanoivat: ”Oh, Barbie!” ”Oh, Ken!”

Olethan kuullut siitä miehestä, joka oli aina vahva, viisas ja komea. Hän oli kaikkien miesten ihailema ja naisten haluama. Kukaan ei kyseenalaistanut häntä ja hänen uskomattomia saavutuksiaan. Auktoriteetillaan hän pystyi hallitsemaan kansoja ja heikkoja hetkiä hän näki vain elokuvissa. Elämässään hänellä ei ollut huolen häivää, ei edes valinnan vaikeutta sillä hän oli aina varma päätöksistään ja siitä, mitä halusi. Etkö itsekkin haluaisi tällaisen elämän? Tiedätkö hänen onnensa salaisuuden? Tiedätkö mitä hän sanoi pojalleen joka päivä, kun he olivat keskustelleet kansansa tulevaisuudesta? Hän sanoi: ”Hallitset vielä hyvin, Kim Jong Un.”

Olethan kuullut siitä naisesta, joka oli aina vahva, viisa ja kaunis. Hän pystyi pysäyttämään kenet tahansa miehen niille sijoilleen vaivatta. Häneltä riitti aikaa ja rakkautta jokaiselle, mutta halutessaan hän pystyi tuomaan kaikki kansat polvilleen. Hän oli rakastettu, ihannoitu ja jumaloitu. Hän oli hedelmällisyyden ilmentymä ja aina täydellisessä tasapainossa. Itkiessäänkin hän oli vastustamaton. Etkö itsekkin haluaisi tällaisen elämän? Tiedätkö hänen onnensa salaisuuden? Tiedätkö mitä hänestä laulettiin kaikkialla? Hänestä laulettiin: ”Kaunis Luontoäiti!”

Vuorimieskillan

*Melko perinne
tuo Wappulounas meidän.
Tiedätkö toista?*

*Vuosi on uusi.
Raati puusta pudonnut,
tästä se lähtee.*

*Fukseja monta
on sinihaalareissaan.
Siis sitsatkaahan!*

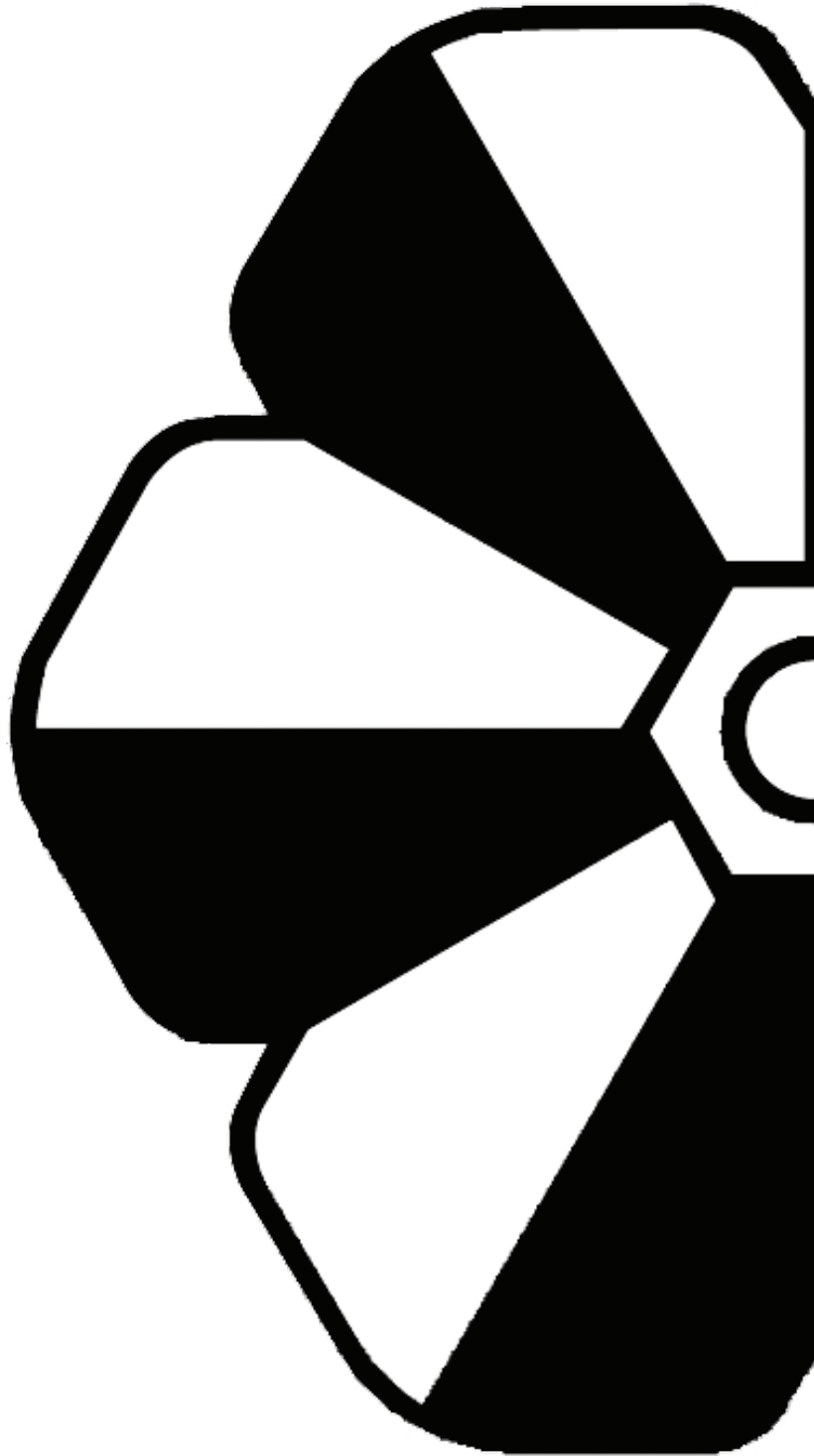
*Tooga ja bussi,
vieraamme nuo mainarit:
oi raati parkaa.*

*Kukon laulaes
ilmassa Wapun väre.
Hetki enää on.*

*Aamu sarastaa
ja kajahtaa tykki nyt.
Juokse, juo, voita.*

*Vuori vuorella,
kas silliaamiainen.
Millainen Wappu!*

*Kun kevät koittaa,
merta uhmaa retkellä
se kiltalainen.*

haikuvuosi

*Uudet fuksit on.
Uudet ISOt on. Vaan ken
lähdön warastaa?*

*Loppu lähenee.
Tulevat narisijat
aika valita.*

*Hyvät ystävät,
Vuosijuhla voi alkaa -
ilta parhain tää.*

*Viisi tavua.
Viisikiltaristeily.
Rivi on tääkin.*

*Kuka nyt laulaa
Rantsussa ravuille hä??
No mää tietty joo!*

*Vääpelin armo,
Oltermannin viisaus,
Fuksin kohtalo.*

*Pukki viimein käy.
Pieni on tää kiltamme,
mutta lämpöinen.*

5-4-3-2-1-0

5. huhtikuuta 1932 klo 10:00 avattiin Suomen ensimmäiset valtio-ohjeistetut alkoholinmyyntiliikkeet. 47 avattiin kaupunkeihin ja yksi Rovaniemen ympäröivälle nyt jo lakkautetulle maalaiskunnalle. Valikoimassa oli tuolloin 164 eri tuotenimikettä, nykyään niitä on 4477. Kaikkea hauskaa ja hupaisaa on ehtinyt tapahtua Alkon 80-vuotisen historian aikana. Milloin on vaadittu alkoholinkulutuksen tod.näk. kuuluisimman valvontavälineen, viinakortin, käyttöä, milloin perustettu ostajaintarkkailuorganisaatio ja milloin näistä on luovuttu?

ALKO
aluminium

ALKO
Vehicle Technology

ALKON
CORPORATION

alko
RIEMUKUPLA

1943, 1946, 1958 ja 1971 on vastaus näihin kysymyksiin. Muita erityisen tärkeitä vuosilukuja Alkon historiassa ovat 1957, 1969, 1977 ja 2003. Ensimmäinen ja kaksi viimeistä vuosilukua ovat Alkon 100, 200 ja 300 myymälä. Merkkipaalumyymälöiden perustamisesta pystytään päättelemään, että Turku on ollut Alkolle todella tärkeä paikka, sillä 100 ja 300 myymälä on avattu juuri Turussa. 200 myymälä avattiin Rajamäelle. Vuonna 1969 Oy Alkoholiliike Ab muuttui Oy Alko Ab:ksi. Viimeisin saavutettu merkkipaalu on vuodelta 2012, jolloin Alko tosiaan täytti 80 vuotta.

Historiasta viisi, Wuorikautisten toimitusta kiinnosti Oy Alkoholiliike Ab:n kaikkien aikojen ensimmäinen, numero uno, vähittäismyyntihinnasto ja sen 164 tuoteartikkelia. Kyseinen myyntihinnasto oli todellinen ”paluu juurille” ja sen selailuun perehdyttiinkin suurella intohimolla ja antaumuksella. Hapertuneita sivuja piti selaillla todella varovasti yhtään hengittämättä. Pienikin tuulenvire olisi tuhonnut nämä kallisarvoiset sivut. Onneksi kuitenkin käytännönmiehenä Wuorikautisten toimittaja tajusi pyytää kopion ensimmäisestä myyntihinnastosta välttyäkseen kansallisaarteiden tuhoamisesta tulleisiin syytteisiin.

Ensimmäisenä myyntihinnastossa huomio keskittyy laajaakin laajempaan konjakkivalikoimaan. Ilmeisesti vuonna 1932 ei oltu köyhiä ja kipeitä, vai mitä mieltä olette 55 eri konjakkilaadun valikoimasta? Myyntihinnaston konjakkisivuilla on monta jo unohduksiin painunutta merkkiä ja laatua, mutta muutama vielä tänäkin päivänä myytävä artikkeli löytyy listoilta. Tuotenumeroilla 34 oleva Hennessy löytyy vieläkin Alkon valikoimasta sekä numero 320 eli Rémy Martin pitää edelleen vanhan ajan puolia Alkon valikoimassa. Huomattavaa on myös, että Renault on valmistanut konjakkia Alkon valikoimiin jo vuonna 1932. Kyseisen herkun sai omakseen rahaa vastaan, kun mainitsi tuotenumeron 333.

Vähittäismyyntihinnasto n:o 1:stä löytyy myös 16 whiskyä ja 7 likööriä. Valitettavasti listan viimeiselle liköörille ei löydy hintaa ollenkaan eikä pakkauskokoa, mutta on varmasti ollut siihen aikaan hyvinkin suosittu, kun on kerran päässyt 164 ensimmäisen listalle. Rommia ja punssia taasen löytyy kumpaakin yksi kappale. Punssista en niin perusta, mutta rommi on ehtaa jamaicalaista. Tuotenimikkeiden määrässä konjakkia vastaan vetää vertoja vain viinien osasto. Väkeviä viinejä löytyy 35 kpl ja mietoja yksi enemmän. Mielenkiintoisinta miedoissa viineissä on se, että ne on lajiteltu sekä värin että paikkakunnan, ei maan, mukaan. Olisit esim. vuonna 1932 voinut tilata samat viinit joko sanomalla valkoiset viinit Bourgognesta tai luettelemalla numerot 775, 776 ja 777.

Samppanja on myös ollut Alkon valikoimassa alusta asti. Tuolloin valikoimassa oli 7 eri valmistajaa, kaksi enemmän kuin viinoissa. Palkan pohjimmaisena on olut. Mallasvalikoima ei ollut kovinkaan suuri, mutta tuohon aikaan ei Suomesta löytynytäkään kovinkaan montaa panimoa. Tästä johtuen Oy Alkoholiliike Ab:n valikoimassa oli vain yhtä olutlaatua. Merkistä ei tosin ole mitään mainintaa, mutta jokainen pystynee varmasti päättelemään, mitä se ei ole voinut olla. Oluiden vähästä määrästä johtuneeseen myös se, että sille ei ole annettu edes tuotenumeroa.

Muutenkin tuotenumerot menevät Alkon ensimmäisessä vähittäismyyntihinnastossa hyvinkin loogisesti, ainakin jossain määrin. Viinoissa luvut ovat kolminumeroisia, mutta kaikki alkavat kakkosella. Järjestys tosin ei etene kronologisesti: 200, 201, 210, 211 ja 220. Konjakit on nimetty alkamaan numerolla kolme. Tuotenumeroinnin epäloogisuudesta kielii se, että kaksi- ja kolminumeroiset luvut ovat keskenään sekaisin: 310, 311, 32, 33, 312, 313, 314, 34, 35, 315... Whiskyjä ovat vähintäänkin yhtä kirjava sakki tuotenumeroiden valossa. Kaikki alkavat toki nelosella, mutta jälleen kaksi- ja kolminumeroiset tuotenumerot on jälleen sotkettu keskenään: 42, 400, 43, 44, 401, 402, 45, 46, 403... Liköörit on numeroitu alkavan viitosella, kuten myös punssi ja rommi. Likööreissä numerointi on sentään tehty ”oikein”. Punssista ja rommista on vaikea sanoa, kun kumpaakin on vain yksi. Viineistä väkevät alkavat kuutosella ja miedot seiskalla. Kummankin viinivahvuuden tapauksessa tuotenumerointi on suhteellisen loogista eikä konjakkien ja whiskyjen tapaista kurkussaalaattia ole havaittavissa. Vähittäismyyntihinnaston lopussa olevat samppanjat ovatkin ainoa tuoteryhmä, joiden tuotenumerointi on järkevästi hoidettu. Kahdeksikolla alkavien samppanjoiden kolminumeroiset tuotenumerot ovat 800 – 806.

Ketonen ja Myllyrinne suosittelee

”Mulla on isompi ku sulla”

Meillä kaikilla on suurempi kuin naapurilla. Jollakulla on suurempi pää, toisella nenä, kolmannella peniksenjatke ja neljännellä povi. On ihan ihmisen luonteenlaadun mukaista verrata itseään muihin kanssaeläjiin. Me kaikki teemme sitä päivittäin, kritisoimme sitä tunneittain. Pyöriikö maailmamme sen suuremman ympärillä? Mikäli uskomme iltapäivälehtiä – ja miksi emme uskoisi – niin kokoeroilla taitaa sittenkin olla väliä.

Tämä on ristiriidassa sanonnan ”*Koolla ei ole väliä*” kanssa. Jos koolla ei ole väliä, niin miksi naapuri sitten pröystäilee, että hänen Bemarissaan on 10 mm leveämmät renkaat kuin minun Fordissani. ”NO KAI SILLÄ NYT ON, KUN KERRAN KÄVI KAUPASTA UUDET KUMMIT OSTAMASSA, PRKL!” Haluaako hän vain sanoa, että kyrvänjatkeessaan on enemmän kumia kuin minun kauppakassissani? ”NO ITSEHÄN EN KÄYTÄ KUMIA OLLENKAAN.” Miksi kaikkien pitää aina leuhkia, että omistaa jotain SUUREMPAA kuin toinen? Miksei kukaan ole ylpeä pienemmästä palkkapussista tai pienemmästä XL-kokoisesta villapaidasta? Onko koon vertailu edes esteettisesti oikein nykypäivän edistyksellis-konservatiivisessa maailmassa? ”KYLLÄ ON!” – kuuluu takapulpetista. Miksi muuten saisimme lukea joka ikisestä iltapäivälehdessä ”*Penisten pituudet vertailussa – katso missä Suomi seisoo*” – tyyppisiä lööppejä?

Kyseisessä tutkimuksessa Suomi sijoittui penisten pituudessa sijalle 15, vaikka kaikkia maita ei ollut edes listattu. Hävisimme Espanjalle mitättömällä 1,3 mm:llä, mutta voitimme Ranskan mahtipontisella 3,3 mm:llä. Voittajamaalle hävisimme 4,23 cm. Tämä tosin saattoi johtua siitä, että Euroopassa miesten erektiossa olleiden penisten pituudet todella mitattiin lääkäreiden toimesta ja esim. Kongossa vain tyydyttiin haastattelemaan. Tutkimukseen tosin saattoi vaikuttaa myös se, että osa lääkäreistä oli miehiä. Onneksi emme kuitenkaan asu kummassakaan Koreassa. Etelä-Korean tulosta voi ihmetellä pienessä päässä, mikä tosin on ISOMPI kuin naapurin, mutta Korean Demokraattisen kansantasavallan tulos ei ihmetytä lainkaan. Onhan ”*The worlds biggest dick*” jo kuollut eikä pojallaan ole niin suurta vääristämässä tilastoja. Tutkimuksen tuloksena todettiin, että ”*kansakuntien välillä on eroja*”. KOKOeroja ainakin, jollei muuta.

Lukijan näkemys itsestään.

Kuva ei liity tapaukseen millään tavalla.

Muitakin ”Mulla on isompi kuin sulla” – tyyppisiä lööppejä löytyy iltapäivälehtien uutisaneista, mutta kaiken huippu oli Kansallisen kokoomuksen (kok) edustajan vaalimainos kuntavaaleissa. Hän haastatteli videolla aina toinen toistaa uhkeampipovisia kaunottaria, jotka toistivat tyhjää lausetta: ”I love Kok.” Kaksimielisyydestä viis, mutta missä Indokinnassa tämä mies oikein luulee olevansa!?! Eihän eläkeikä lähestyvä saatikaan jo eläkkeellä oleva henkilö ymmärrä tuon taivaallista mistään *Lingua francasta*. Onneksi vaalimainosvideolla kuitenkin uudella tytöllä oli aina siihen edelliseen verrattuna suuremmat megamilkit.

Mitä sitten, jos naapurilla on suuremmat kuin itsellä? Naisten asemahan tässä on helppo, maitorauhasiaan voi suurennuttaa turvallisesti monella tapaa: lihottamalla itseään, hankkiutumalla raskaaksi tai vaikkapa asentamalla implantit sinne. Näin ollen ”Mulla on isompi kuin sulla” johtaa väistämättä siihen lopputulokseen, että nainen painaa joko 300 kg, on yhdeksännellä kuulla raskaana kymmenettä kertaa ennen puberteettia tai hänen kuppikokonsa on Vironreissun jälkeen muuttunut B:stä Ö:hön. Pahimmillaan nainen voi olla kaikkia näitä. Siinäpä vasta domina...

Miehillä tämän itsetunnon nostattajan suurentaminen isommaksi kuin naapurin paloletku ei suju aivan ongelmitta. Lääkkeet eivät tepsivät ilman sivuvaikutuksia, kehittäjät saavat aikaan vain väliaikaisen punoituksen ja leikkaus ei vaan toimi, koska tällaisia toimenpiteitä tekevät puoskarit ovat useimmiten miehiä, joilla on todella pieni, mutta kuitenkin suurempi kuin leikeltävänä olevalla potilaalla, ainakin leikkauksen jälkeen. Itsensä lihottaminen on ainoa järjellinen ratkaisu, sillä silloin voi kalajuttujen tapaan suurentaa penistä näkemättä sitä itseen ollenkaan. Vaimoja ei kannata tässä tapauksessa kuunnella, he vain haluavat pitää miehen itsellään ja siksi vääristelevät totuutta. Tyttöystävät taas sekoittavat miehet keskenään.

Lisäksi kirjoittajaa watuttaa provosoitavissa olevat kanssaihmiset, jotka provosoivat provosoitunutta kanssakirjoittajaa.

Ei pidä provosoitua, vaikka provosoidaan.

Ps. VK on **maailman suurin kilta**, sanokoot muut killat mitä tahansa.

Like a boss!

Oli synkkä ja myrskyinen viikonvaihte. Vuorimieskillalle valittiin tiukkojen väentöjen jälkeen uusi puheenjohtaja vuodelle 2013 sekä uusi lukkari. Jälleen kerran Suomen metalliteollisuuden toivot ottivat mittaa toisistaan vaikeatakin vaikeampien tehtävien tiimellyksessä. Taistelun tuoksinassa kukaan ei voinut välttyä vereltä, hieltä eikä kyyneliltä. Jotkin toki saivat niitä osakseen enemmän kuin toiset, mutta mitäs seisovat aivan itkupillien vieressä. Voittajiksi selviytyivät Ted Nuorivaara ja Miikka Marjakoski.

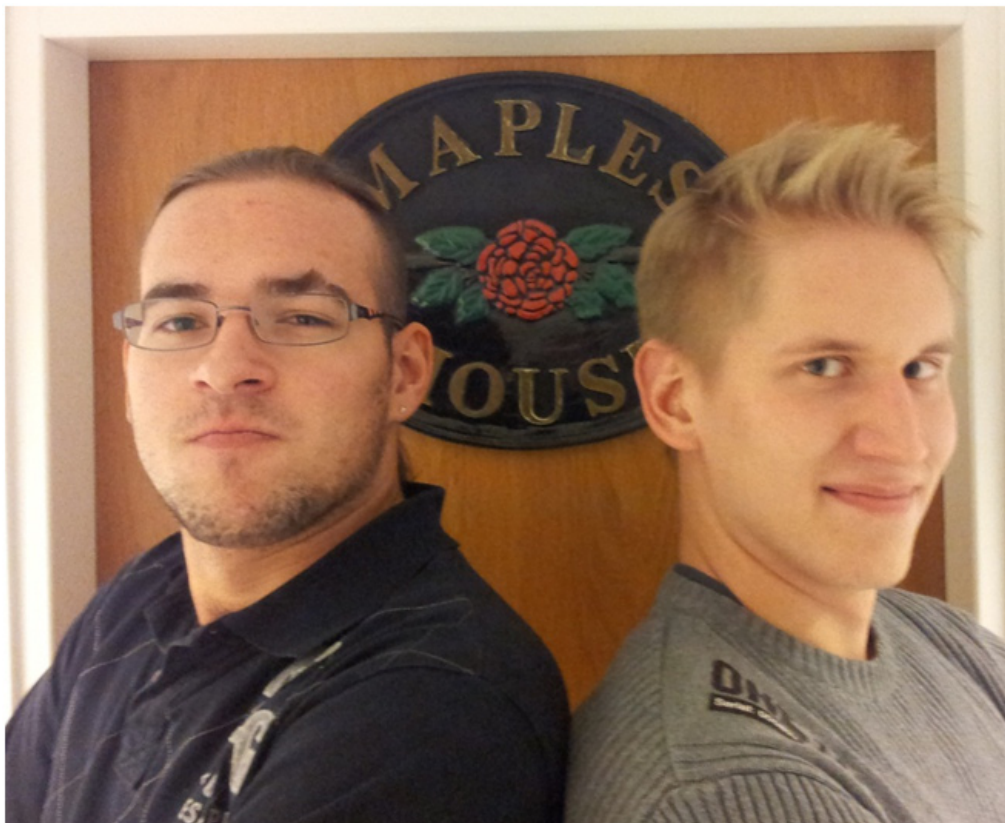
Wuorikautiset päätti ottaa härkää sarvista ja pyytää nämä kaksi herrashenkilöä istuutumaan saman pöydän ääreen. Lehti ei maksanut ruokailua. Kumpainenkin totesi haastattelun tuoksinassa, että tulevan vuoden jälkeen heidät pitäisi kyllä tunnistaa.

Wuorikautiset otti kuitenkin tähän varaslähdön ja päätti esitellä heidät sirkusväelle jo aikaisemmin. Tarkoituksena oli siis esitellä kiltalle nämä kaksi entuudestaan tuntematonta, mutta niin vilpöntä miestä.

Tulevaisuuden suunnitelmat näillä metsien miehillä olivat ainakin hyvin selvät, kumpikin haluaisi valmistua joskus. Perinteistä he olivat myös samoilla linjoilla. Kummankin harlekiinin tavoitteisiin kuului kurkkusalaatin luominen eli vanhojen ja uusien asioiden tyylikäs

yhdistäminen omaksi kokonaisuudekseen. Muita mietteitä heillä oli, että kiltta pitäisi saada kukoistamaan entisenlaisenaan kuin se joskus kultaisella 70-luvulla oli ollut. Liekö aika kullannut muistot vai mistähän tämäkin oli pälkähtänyt haastateltavien kaksinaiseen mieleen.

Toivottavasti seuraavalla sivulla olevien lyhyehköjen profiilien avulla kiltalaisille lopulta selvää, millaisista miekkosista tässä lopulta olikaan kyse. Muutokset oikeuksiin pidetään.

Miikka Marjakoski

Ikä: 21

Kengännumero: 46

Horoskooppi: Koiras (Kauris)

Idoli: Oven eteen sammunut raksalainen

ProsessiteekkaritVirallinen: Puhis hoitaa homman kotiin

ProsessiteekkaritEpävirallinen: SURE

(Suomen Urheimman Raittiusseuran Edustus)

Laulatko "Takit pois" oikein Vappulounaalla: Pysin laulamaan

Miltä nyt tuntuu: Rapealta

Poliittinen suuntautuminen: Ei kysytty

Ted Nuorivaara

Ikä: 23

Kengännumero: 47

Horoskooppi: Oinas

Idoli: Tommi Läntinen, paras rumpali ikinä

ProsessiteekkaritVirallinen: Niillä on hyvä puhis

ProsessiteekkaritEpävirallinen: EOS

(Aamuruskon jumalatar kreikkalaisessa mytologiassa)

Laulatko "Takit pois" oikein Vappulounaalla: Jos on pakko

Miltä nyt tuntuu: Hyvältä

Poliittinen suuntautuminen: Ei kysytty

Geprot ovat parhaat.

Sekaannuksia välttääkseni suoritin tämän vuoden Oulun kiertueeni ei-Bordelli-viikonloppuna. Matkustus suoritettiin norjalaisella halpalentoyhtiöllä kotimaisen hinausradan sijaan. Säästin aikaa, rahaa sekä hermoja. Turvatarkastus, matkustamohenkilökunta sekä kanssamatkustajat katsoivat kaljakorinsinisiä haalareitani pitkään – todennäköisesti ihailun vallassa.

Kumma kyllä - tällä kertaa matkalla Ouluun ei kadonnut yhtäkään vaatekappaletta. Siitä isosti plussaa!

Matkustin Ouluun päivää ennen Geproja, jotta pystyin kivasti aloittelemaan viikonloppun jo torstaina Prosessikillan järjestämässä Mallasapprossa. Appro oli hämmäntävä, sillä juomina toimivat vain olut, siideri tai lonkero. Testasin kuinka 9x0,5 litraa siideriä voikaan hölskyä mahassa. Se muuten hölskyy ja mun sympatiat menevät täysin niille, jotka pystyvät juomaan tuplasti enemmän.

Suosittelen kyseistä approa kaikille, joille tavalliset etelän approt eivät ole tarpeeksi. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun pystyin saavuttamaan jonkinlaisen humalatilan pelkkien approjuomien avulla. Oikia meininki!

Seuraavan päivät sitsit olivat Teekkaritalolla. Isolla osalla jengistä oli hyvät tärinät päällä edellisen illan johdosta. Useampi kuin yksi henkilö sanoi, ettei pysty ehkä juomaan sitseillä lainkaan alkoholia. Yllättäen kaikki kuitenkin pystyivät siihen. Sitsien teemana taisi olla vaatimaton ”perseet olalle”. Omien muistikuvien ollessa melko hataria, päädyin tiedustelevaan illan tapahtumia tamperelaisilta kanssasitsaajilta kun nämä pistäytyivät Otaonnelassa. Kommentit ”Öö, en mä muista paljoo mitään.”, ”Hahhaahahaha, ei aavistustakaan!” & ”Olitsäki muka siellä!?” eivät juuri auttaneet tätä juttua kirjoitettaessa. Ja mä kun vielä kehtasin epäillä, ettei Oulusta saa tarpeeksi viinaa!

Sitsien kohokohta oli se kun allekirjoittanut meni ottamaan x minuutin torkut Teekkaritalon yläkertaan. Tai vaihtoehtoisesti se, kun joku mulukku oli vaihtanut kossulasin ja vesilasin sisällöt keskenään. Siinä kohtaa se muistikin taisi lopettaa toimintansa.

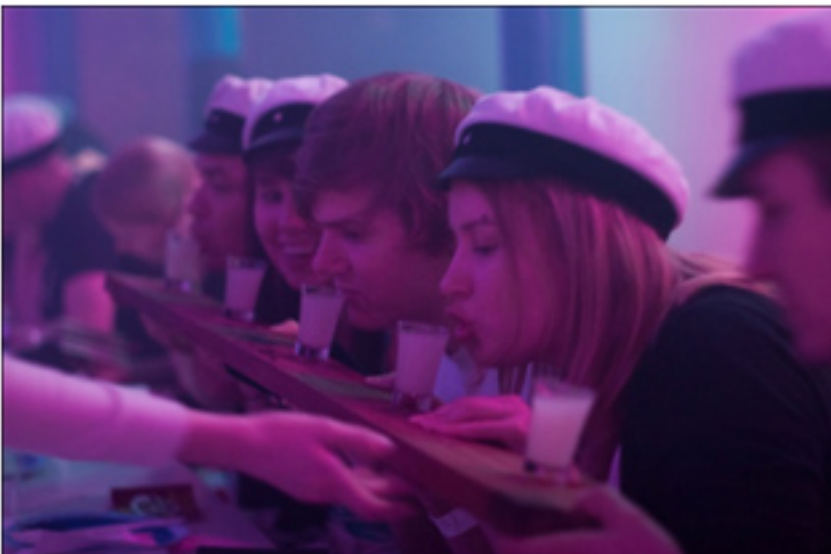
Onneksi Internetistä saa nykyään helposti muistikuvia:

Ilmeisesti olin itse sitseillä.

Oulu ja Tampere edustaa.

Lärvilautakin oli paikalla.

Toim.huom!

Kirjoittajalla ei ole aavistustakaan mitä yllä olevissa kuvissa tapahtuu tai siitä, missä tilanteessa ne on otettu.

YHTEENVETO:

Kadonneet vaatteet: 0 (!!!)

Hajonneet vaatteet: 1 (kumisaappaat)

Juotujen snapsien määrä (oman muistin mukaan): 6

Juotujen snapsien määrä (oikeasti): vitusti enemmän

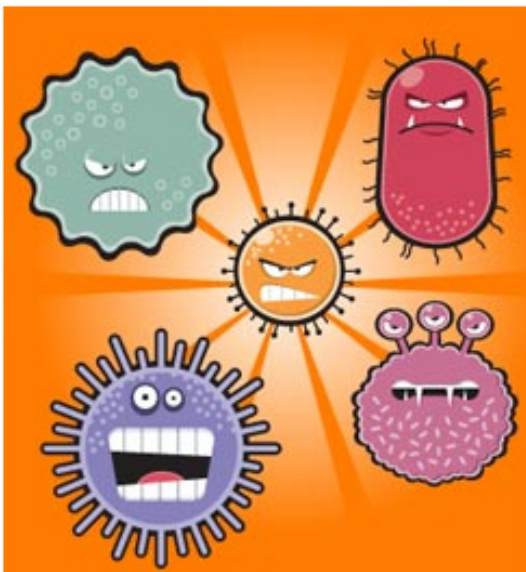
Sammumisen kesto sitseillä: x min

Kunniamaininta: Mallasappro on OIKEESTI bönthönen appro, kandee käydä tsekkaa!

TALVIVAARA

Mediassa jo pitkään pyörinyt case Talvivaara on aiheuttanut suurta hulabaloota ympäri Suomenniemeä. Monet lähettävät toimittajiaan ja valokuvaajiaan Sotkmoon, mutta totuus on, että Wuorikautisten toimittajien uutisennät ovat erehtymättömiä näissäkin asioissa. Tehtiinhän Talvivaarasta juttu lehteen jo vuonna 2010.

Artikkelinpätkän voi lukea kyseisen vuoden kotimaanpitkää käsittelevästä osiosta. Silloiset toimittajat havaitsivat kaivoksen suurimpien ongelmien liittyvän mikrobien työehtoihin ja alueen veden etanolipitoisuuteen. Empiiriset kokemukset todistivat tämän todeksi, koska kaivosalueella vettä juoneet henkilöt olivat humaltuneet vahvasti. Syy-seuraus – suhdetta mukaillen tämä johti tietenkin muutaman ulkomaalaisen hörhön esittämiin pellehypyihin kipsisakka-altaaseen. Tällä tosin ei todistamattomasti ole minkään valtakunnan (ei edes sen kolmannen) tekemistä uusimpien vuotojen kanssa. Talvivaaran ilmaston havaittiin myös olevan poikkeava verrattuna alueen muuhun ilmastoon: muuan mukana ollut fuksi pärjäsi mukavasti päällään vain haalari ja kaksi t-paitaa helmikuisesta säästä huolimatta.

Mikrobit työn touhussa

Valtamediassa nämä asiat on jätetty tylästi huomioimatta. Wuorikautisten toimituksessa tämä aiheutti, yhtään vähättelemättä, vähintäänkin infernaalisen puheripulin. Argumenteista ei meinannut tulla loppua millään. Wuorikautisten päätoimittaja päätti tässä vaiheessa lähettää koko toimittajakaartin uudestaan Kainuuseen ihmettelemään sikäläisiä bensanhintoja. Tehtävään ryhdyttiin suurella intohimolla ja ennakkoluulollisella asenteella. Toimittajien kanssa löimme visaiset päämme yhteen yrittäessämme päästä päätoimittajan huoneen ovesta yhdessä tuumin ulos. Tuloksena oli useita kookkaita kuhmuja.

Kainuuseen päästyämme jäimme valitettavasti ilman yösijaa, koska valtavat mielenosoittajamassat olivat vallanneet kaikki majoituspaikat jo vuosiksi eteenpäin. Vapaata mustaa kuusenjuurakkoa oli vaikea löytää yö myöhällä. Onneksi eräällä senioritoimittajista oli erinomaista itse valmistettua lämmikettä mukana, jonka avulla saimme nuotion syttymään ja hymyt huulille. Aamun valjetessa suunnasimme Viinamäentietä körötellen kohti kohutua kaivosta. Hyvien suhteidemme ansiosta pääsimme ongelmitta ongelle kaivosalueelle. Kalaa tuli mukavasti Kiukerolammesta paikallisten kalastajien väitteistä huolimatta. Samalla haastattelimme paikallisia. Tulokset olivat shokeeraavia. Talvivaaran kaivososakeyhtiö kuulemma tarjoaa todella paljon töitä paikallisille asukkaille. Toinen vähintäänkin järkyttävämpi tieto oli, että yksi Suomen vakavaraisuuden jaloista on syvällä kaivosteollisuudessa.

Näistä häikäisevistä tositarinoista huolimatta härdelli-Talvivaara on vaatinut jo useita syyttelyn uhreja. Tapahtumista on sormella osoitettu niin yrityksen johtoa kuin joulupukkiakin. Viimeisimmän tiedon mukaan lehtien keskustelupalstoilla on suunniteltu mielenosoitusta jopa Vuorimieskillan Oltermannia, *Kari Heiskasta* vastaan. Onneksi kuitenkin on saatavilla kattavia mielipiteitä myös professorin tueksi. Laatu-lehti Humppilan Supinat siteerasikin ELY-keskuksen asiantuntijaa koskien arvon Oltermannin haastattelua, kuin dementia-ääkäri potilaansa tilaa konsanaan: *“Mielestäni Heiskanen puhuu ihan järkeviä”*.

Lopputuloksena voisimme todeta, että *Pekka Perä* kyllä hoitaa homman kotiin. Onhan hän insinööri etsimässä ratkaisua eikä poliitikko etsimässä syyllistä. Vaikka kaiken maailman ituhipit ja muut porkkananpurijat eivät tajua, että metallien talteenotto tarkoittaa ympäristön puhdistusta, niin onneksi jotkut sentään osaavat yhdistää nämä asiat. Vuoksen vesistöön päässeet ylimääräiset aineet otetaan talteen ja ympäristö pelastuu siinä samalla. Hätiköidyt Sutinat voisivat myös lähettää hie-man matkarahaa toimittajilleen, ettei heidän tarvitsisi etsiskellä Talvivaaran alueelta kuolleita lintuja ja kaloja. Niitä kun ei ole yhtään sen enempää kuin muuallakaan.

Timo Soini

Mitä tästä seikkailusta oikein opimme? Älä usko toimittajia missään asiassa, olivat he minkä lehden palkkalistoilla tahansa. Wuorikautisten toimittajia taas on aina uskominen, koska meille ei makseta yhtään mitään. Tästä johtuen juttujen taso on aina yhtä luotettava.

Syytetty joulupukki

Kuin kaksi marjaa:

Neuvostoajoilta asti käytössä ollut saostusallas Puolassa, vuotaa kuin seula

Modernia huipputeknologiaa Suomesta, ei havaittavaa vuotoa

Pikkujoulu BINGO!

Joku juo vettä.	Pukki sammuu ennen kuin säkit on tyhjennetty.	Riisipuuro on keltaista.	Rienahenkilöt ovat PASKOJA.	Emäntä on kännissä.
Joku vanha likainen setä kuksii fuksityttöä.	Glögi loppuu kesken.	Opintovastaava lähtee palauttamaan avaimia.	Mistelinoksan alla tapahtuu hämäriä.	Joku tulee Pikkujouluissa.
Maassa on lunta/laattaa.	Isäntä ei saa kaikkia juomiaan juotua.	Puulainen edustaa.	Jorvireissu.	Joku löytää mantelin joulupuurosta.
Fobe sammuu saunaan.	Kilpeläisellä on joku nainen.	Raati (uusi) on gonahtanut.	Uusi raatilainen polttaa puuron pohjaan.	Kaikki kuvat Pikkujouluista ovat julkaisukelpoisia.
Lukkari ilmaveivaa fuksityttöjä.	Heltsu osallistuu Pikkujouluihin.	Joku maustaa löylyveden.	Isäntä saa vatsahaavan.	Joku näyttää TISSIT.